

F. t. l. om vandforsyning.

Stk. 2. Finder sundhedskommissionen eller embedslægen, at spørgsmålet bør løses ved områdets tilslutning til et bestående vandforsyningsanlæg til almen vandforsyning, kan sundhedskommissionen eller embedslægen afgive indstilling herom til kommunalbestyrelsen. Reglerne i stk. 1 finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I mangel af mindelig overenskomst, jfr. stk. 1, 4. pkt., har de grundejere, der som følge af ovenstående bestemmelser må ophøre med benyttelsen af deres bestående vandforsyningsanlæg og i stedet aftage vand fra det fælles anlæg, krav på erstatning for deres udgifter ved ændringen. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, for så vidt grundejernes hidtidige vandforsynings- og spildevandsforhold ikke var lovlige, anvendelige og sundhedsmæssigt tilfredsstillende. Erstatningsspørgsmålet afgøres af landvæsen retten. For så vidt kommunalbestyrelsen ikke beslutter at lade kommunen udrede erstatningen, bestemmer landvæsen retten, i hvilket omfang kommunen og grundejerne skal betale erstatningsbeløbet.

Overgang fra privat til offentlig vandværksforsyning.

§ 26. Finder en kommunalbestyrelse, at hensynet til befolkningens almindelige forsyning med vand kræver en samordning af vandforsyningsforhold inden for kommunens område, kan den indbringe spørgsmålet om tilbagekaldelse af bestående tilladelser til private vandforsyningsanlæg, der tjener sådant formål, for en landvæsenret. Tilbagekaldelsen forudsætter, at det pålægges kommunen at levere vand til de ejendomme, der er blevet forsynet fra vedkommende private anlæg.

Stk. 2. Landvæsenretten kan fastsætte andre vilkår for tilbagekaldelsen, herunder fastsætte, i hvilket omfang der skal betales erstatning.

Ændring af vandindvindingsens formål.

§ 27. Sker der væsentlig ændring i formålet med en vandindvinding, der er tilladt i medfør af §§ 12 eller 13, skal indehaveren af retten indbringe spørgsmålet om fortsat indvinding for de i §§ 12 eller 13 nævnte myndigheder. Sag herom kan endvidere ved

enhver ændring af formålet rejses af kommunalbestyrelsen, indenrigsministeren og enhver interesseret.

Stk. 2. En tilladelse i medfør af §§ 12 og 13 kan også udnyttes af fremtidige ejere af vedkommende ejendom, når formålet med vandindvindingen ikke ændres som angivet i stk. 1, 1. pkt. Overdragelse af en vandindvindingstilladelse, der tjener til befolkningens almindelige forsyning med vand, kræver dog samtykke fra en landvæsenret, medmindre overdragelsen sker til det offentlige eller til et interessentskab af forbrugere.

Urigtige oplysninger og overtrædelse af vilkår.

§ 28. Hvis en tilladelse efter § 13 er givet på grundlag af urigtige oplysninger af væsentlig betydning, eller hvis vilkårene for tilladelsen tilsidesættes, kan kommunalbestyrelsen, indenrigsministeren og enhver interesseret rejse sag herom for en landvæsenret. Landvæsenretten kan tilbagekalde tilladelsen uden erstatning.

Stk. 2. Under tilsvarende omstændigheder kan sag om tilbagekaldelse af en tilladelse efter § 12 rejses over for kommunalbestyrelsen.

Manglende benyttelse af tilladelser til vandindvinding.

§ 29. En tilladelse efter §§ 12 og 13 bortfalder, når vandindvinding ikke er sket inden for et samlet tidsrum af 5 år. For tilladelser efter § 13 kan den tid, der ligger forud for det i § 18, nr. 4, nævnte tidspunkt, ikke medregnes til 5-års perioden.

Nedsættelse eller bortfald uden erstatning som følge af ny sag om vandindvinding.

§ 30. Finder en landvæsenret under en sag om tilladelse efter § 13, at der er mangel på grundvand i vedkommende grundvandsområde eller indvindingsopland, kan den bestemme, at tidligere tilladelser efter § 13 i området uden erstatning skal begrænses til det omfang, tilladelsen har været udnyttet i de 12 sammenhængende måneder med højeste udnyttelse inden for de sidste 10 år. Sådanne bestemmelser kan ikke træffes i de første 10 år efter det tidspunkt, der er fastsat for den tidligere tilladelse efter § 18, nr. 4.